

अस्य ग्रन्थस्य काव्याङ्गतया काव्यफलैरेव फलवत्त्वमिति काव्य-
फलान्याह—

चतुर्वर्गफलप्राप्तिः सुखादल्पधियामपि ।

काव्यादेव यतस्तेन तत्स्वरूपं निरूप्यते ॥ २ ॥

व्यापारत्वनिर्वाहः । एतन्मते सर्वत्रैव विशिष्टफलसंभव इति सर्वं समञ्जसम् ॥ प्रवृत्त्य-
ङ्गप्रयोजनवत्त्वं दर्शयति—अस्येति । प्रक्रम्यमाणस्येत्यर्थः । काव्याङ्गतया काव्य-
फलसाधनेऽप्रधानकारणतया । काव्यफलैरिति 'धान्येन धनवान्' इतिवदभेदे
तृतीया । काव्यफलाभिन्नफलवत्त्वमित्यर्थः । यथा दर्शपौर्णमासाङ्गानां प्रयाजादीनां
दर्शपौर्णमासफलेनैव फलवत्त्वं तथास्यापीति भाव्यम् । ननु प्रयाजादीनामङ्गापूर्व-
जननद्वारा परमापूर्वं प्रत्युपकारः संभवतीति तत्र तथास्तु, प्रकृते तु शास्त्रस्य काव्य-
गुणदोषादिज्ञापनोपक्षीणत्वेन चतुर्वर्गं प्रत्युपकारासंभवात् कथं तत्साधनत्वमिति
चेत् । न । काव्यं हि स्वरूपसन्न कारणम्, किंतु कृतिज्ञान्यतरविषयतया तत्रा-
स्योपकारः संभवतीति न कापि विप्रतिपत्तिः । नन्वस्य चतुर्वर्गातिरिक्तकाव्यगुणादि-
ज्ञानरूपफलसत्त्वात्कथमेवकारार्थान्वय इति चेत् । न । 'फलवत्त्वम्' इत्यत्र मतोः
प्रशस्तार्थत्वेनोक्तदृष्टफलपरत्वात् । एवं च चतुर्वर्गफलसाधनत्वज्ञानेनात्र लोकानां
साभिनिवेशप्रवृत्तिर्भविष्यतीति भावः ॥ काव्यफलदर्शनपुरःसरं काव्यस्वरूपनिरूपणं
प्रतिजानीते—चतुर्वर्गेति । चतुर्वर्गो धर्मार्थकाममोक्षा एव फलम् । सुखादना-

१. काव्येति । सकलपुरुषार्थसाधनक्षमस्य काव्यस्य प्रादुर्भावे शक्तिव्युत्पत्तिरभ्या-
सश्च कारणम् । शक्त्यादीनां स्वरूपमाह रुद्रटः—'मनसि सदा सुसमाधिनि विस्फुरणम-
नेकधाभिधेयस्य । अङ्घ्रिष्ठानि पदानि च विभान्ति यस्यामसौ शक्तिः ॥ प्रतिभेयपरैरु-
दिता सहजोत्पाद्या च सा द्विधा भवति । पुंसा सह जातत्वादनयोस्तु ज्यायसी सहजा ॥
स्वस्यासौ संस्कारे परमपरं मृगयते यतो हेतुम् । उत्पाद्या तु कथञ्चित् व्युत्पत्त्या जन्यते
परया ॥ छन्दोव्याकरणकलालोकस्थितिपदपदार्थविज्ञानात् । युक्तायुक्तविवेको व्युत्पत्ति-
रियं समासेन ॥ विस्तरतस्तु किमन्यत्तत इह वाच्यं न वाचकं लोके । न भवति यत्का-
व्याङ्गं सर्वज्ञत्वं ततोऽन्येषा ॥ अधिगतसकलज्ञेयः सुकवेः सुजनस्य संनिधौ नियतम् ।
नक्तंदिनमभ्यस्येदमियुक्तः शक्तिमान्काव्यम् ॥' इति । अयमेवाशयः 'शक्तिर्निपुणता—'
इति श्लोकेन निबद्धो राजानकमस्मटैः ॥

२. 'भूमनिन्दाप्रशंसासु निलयोगेऽतिशयाने । संसर्गेऽस्तिविवक्षायां भवन्ति मनुवा-
दयः ॥' इति तदर्थसंग्रहः । गोमान्, कुष्ठी, रूपवान्, क्षीरिणो वृक्षाः, उदरिणी कन्या,
दण्डी, स्वस्तिमान्, इति क्रमेणोदाहरणानि ॥

१. 'तस्य विज्ञाभावद्वारा प्रारिप्सितपरिसमाप्तिः फलम् । अभावश्चात्र ध्वंसः प्रागभावश्च विवक्षणीयो
योग्यत्वात् । अत्यन्ताभावस्य ध्वंसप्रागभावान्मां सह विरोधेन विज्ञात्यन्ताभावस्य जन्तुमात्रेऽसंभवात् सदा-
तनसंसर्गाभावरूपस्य तस्य व्यापारत्वाभावाच्च । न च प्रागभावस्य जन्यत्वाभावात्कथं व्यापारत्वमङ्गीकृतमिति
वाच्यम् । कार्यनाशस्य तस्य कालान्तरसंबन्धेष्टसाधनत्वेन व्यापारत्वाङ्गीकारात् कालान्तरसंबन्धस्य जन्य-
त्वस्य संभवात् । अन्यथा विन्नरूपकार्येण तत्प्रागभावस्य नाशे इष्टसमाप्तिर्न स्यात् ॥' इति मुद्रितेऽधिकः पाठः-